

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 6 marca 2020 r.

Poz. 2220

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.1.129.2020.17
WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO
z dnia 5 marca 2020 roku

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506, ze zm.)

orzekam

nieważność § 18 w zakresie wyrazów „a w przypadku jego nieobecności właściwy Wiceprzewodniczący”, § 18 pkt 7, § 26 ust. 3 w zakresie wyrazów „lub z jego upoważnienia – jeden z Wiceprzewodniczących”, § 27 ust. 2 i 3, § 54, § 80, § 83, § 105 ust. 1 w zakresie wyrazów „lub po powzięciu stosownych uchwał przez wszystkie zainteresowane Komisje,” § 105 ust. 3, § 108 ust. 2-4, § 125 ust. 1 w zakresie wyrazów „po ich formalnym przyjęciu” uchwały nr XVIII/210/2020 Rady Miasta i Gminy Kórnik z dnia 29 stycznia 2020 r. w sprawie Statutu Miasta i Gminy Kórnik - ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

Uchwała nr XVIII/210/2020 Rady Miasta i Gminy Kórnik z dnia 29 stycznia 2020 r. w sprawie Statutu Miasta i Gminy Kórnik (dalej: „Statut”) została podjęta na podstawie „art. 169 ust. 4 ustawy z dnia 2 kwietnia 1997 r. - Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.), art. 3 ust. 1, art. 18 ust. 2 pkt 1, art. 18a ust. 5, art. 18b ust. 3, art. 22 i art. 40 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506, 1309, 1696 i 1815)”.

Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 4 lutego 2020 r.

Dokonując oceny legalności uchwały organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Zgodnie z art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506, ze zm.), dalej: „SamGminU”, „Organizację wewnętrzną oraz tryb pracy organów gminy określa statut gminy”.

Udzielona radzie gminy kompetencja ma dość szeroki zakres, co jednak nie oznacza dowolności w zakresie ustalania statutu gminy. Organy władzy publicznej zobligowane są do działania na podstawie i w granicach prawa (art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., Dz. U. 1997 r. nr 78 poz. 483, ze zm., dalej: „Konstytucja RP”). Statut gminy jest aktem prawa miejscowego, a zatem zastosowanie znajdzie przepis art. 94 Konstytucji RP, z którego wynika, iż organy samorządu terytorialnego ustanawiają akty prawa miejscowego, obowiązujące na obszarze działania tych organów, jedynie na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie. Zgodnie z ustaloną w art. 87 Konstytucji RP hierarchią źródeł prawa, akty prawa miejscowego nie mogą regulować materii należącej do przepisów wyższego rzędu i nie mogą być z nimi sprzeczne. Również z Konstytucji RP (art. 169 ust. 4) wynika, iż określona w art. 18 ust. 2 pkt 1 SamGminU samodzielność rady gminy w zakresie kształtowania w drodze statutu ustroju wewnętrznego gminy może być

realizowana tylko i wyłącznie w granicach ustaw. Z treścią wskazanych regulacji konstytucyjnych koresponduje przepis art. 40 ust. 1 SamGminU, w myśl którego gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy, jednakże wyłącznie na podstawie i w granicach upoważnień określonych w ustawach.

Zasada praworządności wyrażona w art. 7 w związku z art. 94 Konstytucji RP wymaga, żeby materia regulowana wydanym aktem normatywnym wynikała z upoważnienia ustawowego i nie przekraczała zakresu tego upoważnienia. Każde unormowanie wykraczające poza udzielone upoważnienie jest naruszeniem normy upoważniającej i zarazem naruszeniem konstytucyjnych warunków legalności aktu prawa miejscowego wydanego na podstawie upoważnienia ustawowego (por. wyrok NSA z dnia 14 grudnia 2011 r., sygn. akt II OSK 2058/11).

Zgodnie z § 18 pkt 7 Statutu Przewodniczący, a w przypadku jego nieobecności właściwy Wiceprzewodniczący czuwa nad zapewnieniem warunków niezbędnych do wykonywania mandatu radnego.

W ocenie organu nadzoru powyższa regulacja została podjęta z istotnym naruszeniem art. 19 ust. 2 zdanie pierwsze SamGminU. W myśl tego przepisu zadaniem przewodniczącego rady jest wyłącznie organizowanie pracy rady oraz prowadzenie obrad rady.

W określonym w ustawie katalogu zadań przewodniczącego rady nie mieszczą się zadania dotyczące czuwania nad zapewnieniem warunków niezbędnych do wykonywania mandatu radnego. W wyroku z dnia 7 listopada 2019 r. w sprawie o sygn. akt IV SA/Po 674/19 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu wskazał, że: "Czuwanie nad zapewnieniem warunków niezbędnych do wykonywania przez radnych ich mandatu" wykracza bowiem poza ramy zadań przewodniczącego rady określonych w art. 19 ust. 2 SamGminU - zwłaszcza jeśli się zważy, że w świetle art. 24 SamGminU mandat radnego nie ogranicza się tylko do udziału w pracach rady gminy - ani nie mieści się w zakresie zadań lub kompetencji wyznaczonych przewodniczącemu przez inne przepisy ustawowe".

Ponadto za niedozwoloną modyfikację wyżej cytowanego art. 19 ust. 2 zdanie drugie SamGminU należy uznać przepis § 18 Statutu w zakresie zwrotu „a w przypadku jego nieobecności właściwy Wiceprzewodniczący”. To samo odnosi się do § 26 ust. 3 Statutu w myśl, którego: „Sesje zwołuje Przewodniczący, lub z jego upoważnienia – jeden z Wiceprzewodniczących”. Zgodnie z art. 19 ust. 2 zdanie drugie i trzecie SamGminU: ”Przewodniczący może wyznaczyć do wykonywania swoich zadań wiceprzewodniczącego.

W przypadku nieobecności przewodniczącego i nie wyznaczenia wiceprzewodniczącego, zadania przewodniczącego wykonuje wiceprzewodniczący najstarszy wiekiem.” Organ nadzoru uznał, iż kwestie te reguluje ustawa. Z mocy ustawy wiceprzewodniczący rady wykonuje wyznaczone mu przez przewodniczącego rady zadania, dlatego też brak podstaw prawnych do regulowania dodatkowego tej kwestii w statucie i powtarzania zapisów ustawowych, a zwłaszcza ich modyfikowania (por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 7 listopada 2019 r., sygn. akt IV SA/Po 674/19).

W § 27 ust. 2 Statutu Rada Miasta i Gminy Kórnik postanowiła, że: „W Sesjach Rady uczestniczą - z głosem doradczym - Burmistrz, Wiceburmistrz oraz Sekretarz i Skarbnik Gminy”. W § 27 ust. 3 Statutu rada zapisała natomiast, że: „Do udziału w Sesjach Rady mogą zostać zobowiązani kierownicy gminnych jednostek organizacyjnych, podlegających kontroli Rady”.

Rada gminy nie może nałożyć na burmistrza obowiązku uczestniczenia w sesjach rady, gdyż taki zapis narusza art. 30 ust. 2 SamGminU, w którym wymieniono, co należy do zadań organu wykonawczego. Nałożenie na Burmistrza obowiązku osobistego uczestnictwa w pracach rady może doprowadzić do sparaliżowania wykonywania przez niego obowiązków. W obowiązującym stanie prawnym brak jest podstaw do tego, aby rada mogła nakładać na organ wykonawczy obowiązki inne, niż te, które przewiduje ustawa samorządowa. W orzecznictwie wyrażony został jednolicie pogląd, że uczestniczenie wójta (burmistrza) w sesjach rady gminy stanowi jego uprawnienie, a nałożenie na niego takiego obowiązku przez organ uchwałodawczy jest niezgodne z prawem (por. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 7 października 2009 r., sygn. akt III SA/Wr 369/09 oraz z dnia 3 listopada 2009 r., sygn. akt III SA/Wr 476/09; wyrok WSA w Gorzowie Wlkp. z dnia 22 czerwca 2011 r., sygn. akt II SA/Go 321/11; wyrok NSA z dnia 17 kwietnia 2017 r., sygn. II

OSK 564/14). Również regulacje zawierające w swej treści nakładanie obowiązków na pracowników urzędu gminy, czy kierowników jednostek organizacyjnych gminy w sposób istotny naruszają przepisy ustawy. Zgodnie bowiem z art. 33 ust. 1-3 i 5 SamGminU wójt (burmistrz, prezydent miasta) wykonuje zadania przy pomocy urzędu gminy. Organizację i zasady funkcjonowania urzędu gminy określa regulamin organizacyjny, nadany przez wójta w drodze zarządzenia. Wójt jest kierownikiem urzędu i wykonuje uprawnienia zwierzchnika służbowego w stosunku do pracowników urzędu oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych. Wójt określa w drodze regulaminu strukturę organizacyjną oraz zasady działania urzędu, zasady współdziałania komórek, obieg dokumentów i przechowywania dokumentacji, godziny otwarcia urzędu dla stron, itp. Znajduje to potwierdzenie w art. 7 pkt 3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1282), zgodnie z którym czynności w sprawach z zakresu prawa pracy w urzędzie jednostki samorządu terytorialnego wobec pozostałych pracowników urzędu oraz wobec kierowników samorządowych jednostek organizacyjnych wykonuje wójt (burmistrz, prezydent miasta). Z powyższych przepisów wprost wynika, że to wyłącznie wójt wykonuje czynności w sprawach z zakresu prawa pracy oraz uprawnienia zwierzchnika służbowego w stosunku do pracowników urzędu gminy. To wójt (burmistrz, prezydent miasta) ma wyłącznie prawo decydowania o zakresie obowiązków pracowników tego urzędu i wydawania im wiążących poleceń związanych z zakresem ich zadań.

W § 54 Statutu rada postanowiła, że: „Zadania organizacyjne, prawne oraz inne zadania związane z funkcjonowaniem Rady, Komisji i Radnych sprawują pracownicy Biura Rady, podlegający służbowo w tym zakresie Przewodniczącemu”.

Przepis ten stanowi niedozwoloną modyfikację art. 21a SamGminU. Zgodnie z tym przepisem: „Przewodniczący rady gminy w związku z realizacją swoich obowiązków może wydawać polecenia służbowe pracownikom urzędu gminy wykonującym zadania organizacyjne, prawne oraz inne zadania związane z funkcjonowaniem rady gminy, komisji i radnych. W tym przypadku przewodniczący rady gminy wykonuje uprawnienia zwierzchnika służbowego w stosunku do pracowników, o których mowa w zdaniu pierwszym”.

W rozdziale 5 Statutu Rada Miasta i Gminy Kórnik wprowadziła pkt 8 zatytułowany: „Wspólne sesje z radami innych jednostek samorządu terytorialnego”.

W § 80 postanowiono, że: „Rada może odbywać wspólne sesje z radnymi innych jednostek samorządu terytorialnego, w szczególności dla rozpatrzenia i rozstrzygnięcia ich wspólnych spraw”.

W ocenie organu nadzoru, przytoczona regulacja nie znajduje uzasadnienia i została przyjęta z przekroczeniem upoważnienia określonego przepisami SamGminU. Powyższym przepisem Statutu Rada Miasta i Gminy Kórnik wprowadziła bowiem niedopuszczalną prawnie formę współdziałania gmin. SamGminU przewiduje, że współdziałanie gmin w realizacji zadań publicznych może odbywać się w ramach prawa publicznego (administracyjnego) lub prywatnego (cywilnego). Współdziałanie gmin w formach publicznoprawnych następuje na podstawie porozumień (art. 8 ust. 2a, art. 74 SamGminU), w ramach stowarzyszeń (rozdział 9 SamGminU) i związków międzygminnych (art. 64 - 73a SamGminU). W ujęciu prawnym wspólne sesje rad gmin należy traktować jako przeprowadzone w tym samym miejscu i czasie odrębne sesje poszczególnych rad, które mogą realizować własne kompetencje, podejmując w ich zakresie odrębne uchwały. Wspólnie obradujące rady nie są zatem jednolitym organem, który posiada możliwość dokonywania jakichkolwiek czynności prawnych we własnym imieniu (por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 7 listopada 2019 r., sygn. akt IV SA/Po 674/19, wyrok WSA w Lublinie z dnia 18 października 2016 r., sygn. akt II SA/Lu 544/16).

W § 83 ust. 1 Statutu rada postanowiła, że Członkowie Komisji Rewizyjnej podlegają wyłączeniu od udziału w jej działaniach w sprawach, w których może powstać podejrzenie o ich stronnictwo lub interesowność. W sprawie wyłączenia Zastępcy Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej oraz poszczególnych członków decyduje pisemnie Przewodniczący Komisji Rewizyjnej (§ 83 ust. 2 Statutu). O wyłączeniu Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej decyduje Rada (§ 83 ust. 3 Statutu). Wyłączony członek Komisji Rewizyjnej może odwołać się na piśmie od decyzji o wyłączeniu do Rady - w terminie 3 dni od daty powzięcia wiadomości o treści tej decyzji (§ 83 ust. 4 Statutu).

Tożsame regulacje zawiera § 108 ust. 2-4 Statutu odnoszący się do działania komisji, skarg, wniosków i petycji.

W ocenie organu nadzoru przepisy te w sposób istotny naruszają prawo. Zgodnie z art. 25a SamGminU: „Radny nie może brać udziału w głosowaniu w radzie ani w komisji, jeżeli dotyczy ono jego interesu prawnego”. Ustawa przewiduje więc wyłączenie radnego jedynie w głosowaniu w radzie lub w komisji, jeżeli dotyczy ono jego interesu prawnego. Ustawodawca nie przewidział wyłączenia od działania w sprawach, w których może powstać podejrzenie o ich stronniczość lub interesowność. Użyte w ustawie określenie „interes prawny” jest przy tym pojęciem obiektywnym w odróżnieniu od okoliczności mogących wywołać wątpliwości (podejrzenie o stronniczość lub interesowność), które mają charakter subiektywny. W przypadku dokonania wyboru radnego do składu komisji nie są możliwe jakiegokolwiek czasowe wyłączenia od udziału w jej pracach ani na mocy decyzji przewodniczącego komisji ani też uchwały rady chyba, że rada podejmie decyzję o zmianie składu osobowego komisji. Przepisy obowiązujących ustaw nie przewidują prawa radnego, członka komisji, do odwoływania się do rady w ramach ochrony swych praw w sprawach związanych z pracami komisji. Ponadto należy wskazać, iż zgodnie z powołanym art. 25a SamGminU wyłączenie dotyczy samego głosowania w radzie, czy komisji, a nie pracy w radzie, czy komisji, w tym także „udziału w działaniach” (§ 83 ust. 1 i § 108 ust. 2 Statutu).

W § 105 ust. 3 Statutu rada przyjęła, że: „Przewodniczący Komisji Rewizyjnej może zwracać się do przewodniczących innych Komisji o oddelegowanie w skład zespołu kontrolnego Radnych mających kwalifikacje w zakresie tematyki objętej kontrolą”.

W ocenie organu nadzoru regulacja §105 ust. 3 Statutu nie znajduje uzasadnienia prawnego i wykracza poza zakres spraw, które rada gminy może uregulować w statucie na podstawie art. 18a ust. 5 oraz art. 22 ust. 1 SamGminU. Przepisy art. 18a SamGminU nawiązują do funkcji kontrolnej rady gminy zdefiniowanej w art. 15 ust. 1 SamGminU, stanowiąc w ust. 1, że rada gminy kontroluje działalność wójta, gminnych jednostek organizacyjnych oraz jednostek pomocniczych gminy; w tym celu powołuje komisję rewizyjną. Dalej ustawodawca przypisuje komisji rewizyjnej także inne zadania: opiniowanie budżetu gminy i występowanie do rady gminy w sprawie udzielenie lub nieudzielenia absolutorium wójtowi oraz wykonywanie innych zadań zleconych przez radę w zakresie kontroli, przy czym to ostatnie uprawnienie nie narusza uprawnień kontrolnych innych komisji, powoływanych przez radę gminy na podstawie art. 21 ust. 1 (art. 18a ust. 3 i 4 ww. SamGminU). Natomiast w art. 18a ust. 5 SamGminU zawarte zostało upoważnienie dla rady gminy do określenia w statucie gminy zasad i trybu działania komisji rewizyjnej. Z przepisu art. 18a ust. 1 SamGminU wynika, iż powołanie komisji rewizyjnej jest obligatoryjne, a powołanie tejże komisji jest wyłączną kompetencją rady gminy. Wyjaśnić należy, iż omawiana kompetencja zawiera w sobie kompetencję do decydowania o składzie osobowym komisji rewizyjnej, przy czym rada winna tu uwzględniać wytyczne zawarte w art. 18a ust. 2 SamGminU, w myśl którego w skład komisji rewizyjnej wchodzi radni, w tym przedstawiciele wszystkich klubów, z wyjątkiem radnych pełniących funkcje, o których mowa w art. 19 ust. 1 SamGminU.

Należy również zauważyć, że komisja rewizyjna nie jest jedynym wewnętrznym organem kontrolnym rady gminy. Uprawnienia kontrolne - jak o tym świadczy treść art. 18a ust. 4 zdanie drugie SamGminU - mają również pozostałe komisje rady, zarówno stałe, jak i doraźne, przy czym ich powołanie nie jest obowiązkowe. Zgodnie z art. 21 ust. 1 ww. SamGminU rada gminy ze swojego grona może powoływać stałe i doraźne komisje do określonych zadań, ustalając przedmiot działania oraz skład osobowy. Reasumując – zgodnie z wolą ustawodawcy – rada gminy realizuje swojej funkcje kontrolne za pośrednictwem obligatoryjnie działającej komisji rewizyjnej; może również powierzyć kontrolę innym komisjom, tworzonym przez radę fakultatywnie. Powołanie komisji rewizyjnej, jak i innych komisji, w tym decydowanie o ich składzie osobowym, należy do wyłącznej kompetencji rady gminy. Regulacje ustawowe wykluczają konstytuowanie innych wewnętrznych ciał niż komisje rady. Rozwiązanie przyjęte przez Radę Miasta i Gminy Kórnik w § 105 ust. 3 badanego statutu, które wprowadza – w celu dokonywania kontroli - możliwość powoływania przez Komisję Rewizyjną zespołów kontrolnych z udziałem radnych spoza tejże Komisji, są sprzeczne z wymienionymi wyżej regulacjami SamGminU.

Należy stwierdzić, że rada na mocy kwestionowanego § 105 ust. 3 Statutu wprowadziła w istocie nieznaną ustawie ustrojowej ciało, za pomocą którego realizowana jest funkcja kontrolna rady gminy – tj. zespołu kontrolnego. Organ nadzoru podkreśla w tym miejscu, iż nie wnosi zastrzeżeń co do zgodności z prawem możliwości powoływania takich zespołów, zespoły te jednak muszą działać w ramach komisji rewizyjnej, a ich skład ograniczać się jedynie do członków tejże komisji. Wówczas takie zespoły mają charakter jedynie techniczny, służący wykonywaniu zadań kontrolnych przez komisję rewizyjną. Natomiast rozwiązanie, że w skład tych zespołów mogą być powoływani radni również spoza komisji rewizyjnej, o czym decydowałyby ta komisja, w istocie prowadzi do powstania nowego, wewnętrznego ciała kontrolnego rady gminy, na którego skład osobowy rada ta nie ma żadnego wpływu. W ocenie organu nadzoru powyższe rozwiązanie nie znajduje uzasadnienia ani w świetle przepisów art. 18a, ani też art. 21 SamGminU, wykraczając jednocześnie poza zakres spraw, które rada gminy może uregulować w przedmiotowej uchwale na podstawie art. 18a ust. 5 i art. 22 ust. SamGminU.

Zastrzeżenia organu nadzoru budzi ponadto zapis § 105 ust. 1 badanej uchwały w zakresie, w jakim wprowadza możliwość współdziałania Komisji Rewizyjnej w wykonywaniu funkcji kontrolnej z innymi komisjami rady po powzięciu stosownych uchwał przez wszystkie zainteresowane komisje, czym współdziałanie to, zgodnie z zapisami § 105 ust. 2 Statutu, obejmuje również przeprowadzanie wspólnych kontroli. W ocenie organu nadzoru zlecenie zadań (w tym zadań w zakresie przeprowadzania wspólnych kontroli) komisjom rady gminy tworzonym na podstawie art. 21 ust. 1 SamGminU nie może odbywać się bez udziału rady gminy, która – zgodnie z tym przepisem – powołując poszczególne komisje, określa nie tylko ich skład osobowy, ale również przedmiot ich działania. Organ nadzoru zwraca również uwagę na art. 21 ust. 3 SamGminU, który zawiera sformułowanie, że komisje podlegają radzie gminy. Jak słusznie zauważa Andrzej Szewc (Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz., opubl. w LEX 2012), sformułowanie to wyraża trzy istotne treści prawne. Po pierwsze - jest kolejnym potwierdzeniem (i przypomnieniem) zasady, iż rada gminy jest najwyższym w gminie organem stanowiącym i kontrolnym, któremu podlegają wszystkie pozostałe organy, w tym także wewnętrzne organy rady, łącznie z komisją rewizyjną, do której przepis ten również się stosuje. Po drugie - wyłącza komisje rady z podległości innym władzom samorządowym, w tym wójtowi gminy. Wreszcie, potrząsnie -wskazuje, że „komisje nie są organami rady o samoistnych kompetencjach. Działalność podejmują w imieniu rady i w zakresie przez nią określonym” (Z. Niewiadomski, W. Grzelczak, Komentarz..., s. 25).

Ustanawiając „Zasady dostępu i korzystania przez obywateli z dokumentów Rady, Komisji i Burmistrza”, w § 125 ust. 1 Statutu uchwalono, że: „Protokoły z posiedzeń Rady i komisji podlegają udostępnieniu po ich formalnym przyjęciu – zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz niniejszym Statutem, z zastrzeżeniem wynikającym z ust. 2”.

Należy podkreślić, że materia dostępu obywateli do uzyskania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne została uregulowana w art. 61 Konstytucji RP. Konstytucyjne prawo obywateli do uzyskania informacji o działalności organów władzy, zostało skonkretyzowane w przepisach SamGminU - art. 11 b oraz w przepisach ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1429). W powyższych przepisach, brak jest jakichkolwiek regulacji wyłączających obowiązek udostępnienia, m.in. protokołu oraz innych dokumentów, o których mowa w § 125 ust. 1 uchwały, w okresie od sporządzenia do przyjęcia, są to już bowiem dokumenty. Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 6 listopada 2008 r. w sprawie o sygn. akt III SA/Wr 418/08 orzekł, iż: „Rada gminy, ustalając w statucie - a więc w akcie niższego rzędu - zasady udostępnienia dokumentów organów gminy, nie była, żadnym przepisem rangi ustawowej, upoważniona do wyłączenia zasady jawności działania gminy i ograniczania dostępu do dokumentu, jakim jest protokół sesji rady przed jego przyjęciem. Wprowadzając w statucie zapis uzależniający udostępnienie protokołu sesji rady od "formalnego przyjęcia", rada naruszyła w istotny sposób przywołane wyżej przepisy art. 61 Konstytucji, art. 11b ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 19 ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Wprowadzając taki przepis, Rada pozbawia obywateli dostępu do informacji publicznej, jaką jest protokół sesji rady, na pewnym etapie działania organów (przed przyjęciem przez radę, czy komisję). W konsekwencji ograniczono tym samym możliwość uczestniczenia obywateli w podejmowaniu decyzji w sprawach publicznych i sprawowaniu kontroli nad tym procesem”. Podobne stanowisko zajął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu (wyrok z dnia 8 maja 2014 r., sygn. akt: II SAB/Po 19/14) oraz Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie (wyrok z dnia 18 października 2016 r., sygn. akt II SA/Lu 544/16).

Mając na uwadze powyższe niniejsze rozstrzygnięcie jest w pełni uzasadnione.

Pouczenie

1. Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 SamGminU, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.
2. Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Łukasz Mikołajczyk
(dokument podpisany elektronicznie)

Otrzymują:
Rada Miasta i Gminy Kórnik
Burmistrz Miasta i Gminy Kórnik